

Em Chẳng Đến...

Tác giả : Đỗ Phong Châu JJR 68

*Em đến, tôi còn nhớ áo xanh
Miệng cười tươi sáng, mắt long lanh
Tóc mây vắt lỏng, niềm duyên dáng
Che nửa phong ba, nửa mát lành.
Hồ Dzếnh (Trong nắng trưa)*

Em chẳng đến...

Sương sớm tan dần trong nắng mới
Chân thỏ xua đười lữ chim non,
Tôi cuốc dạo trên bờ cát trắng
Chạm mặt em chạy bộ qua nhanh.

Trong khoảnh khắc đôi ta trao ánh mắt ,
Phút thần tiên từ ngày ấy không phai :
Tóc thơ ngây bay nô đùa với gió ,
Nụ cười hoa mở rộng cả hồn xuân !

Ôi tiếc quá ! trong phút giây ngẩn ngủ
Quên chào em khi tìm quá ngát ngây ,
Bóng em xa, lòng rứt rề mới tỉnh
Mãi đứng nhìn, ngỡ ngẩn tiếc người mơ !

Tôi hằng mơ dưới hàng thông (nó hiểu...)
Mỗi sáng về chậm chậm quãng đường xưa ,
Mơ gặp em dấu một lần thôi nhé !
Vụng trao nhanh mẫu giấy với vằn thơ .

Thơ e áp một mối tình ngây dại ,
Yêu e thẹn như nắng mới tương tư ,
Vàng trán rộng hấn cội lòng lỏng lỏng
Phượng nở hoa cho bướm thắm say sưa !

Mây trên cao nó nhìn tôi (nó hiểu...)
Đứng im lìm ngần ngại chẳng muốn bay ,
Gió thì thào lời ước vọng bên tai
Nhấn em về trong mênh mộng nỗi nhớ !

Em chẳng đến để lòng tôi đang chết !
Như sóng kia cố lết bết vào bờ ,
Chim nó hát , tôi nghe sao buồn quá !
Ôi ngày dài...mãi tận đến sáng mai !

Tôi đang mơ...trong đời hay trong mộng ?
Em là người hay thuộc cõi thần thiên ?
Năm tháng qua, biển hiền hoà vẫn nhắc
Tiếng chân xưa sao vẫn vắng bãi này ?

Đỗ Phong Châu

